

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/290/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314204259
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1314204259.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: E.. H. Y. Z., L. V. X, L., adresa na doručovanie: G. XX, L., zastúpeného Mgr. Ivanou Homolovou, bytom Senická 5, Bratislava, proti odporcovi: LESY Slovenskej republiky, š.p., so sídlom Námestie SNP č. 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 28.februára 2014, č.k. 11C/69/2014-48, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením uložil súd prvého stupňa odporcovi povinnosť zdržať sa do rozhodnutia vo veci samej výrubu stromov v osobitnom chránenom území európskeho významu Devínska Kobyla a navrhovateľovi uložil povinnosť do 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia podať návrh vo veci samej o uloženie povinnosti požiadať o posúdenie vplyvov plánovaného výrubu na integritu chráneného biotopu kyslomilné bukové lesy v osobitne chránenom území európskeho významu Devínska Kobyla podľa smernice Rady č. 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín a povinnosti zdržať sa akéhokoľvek zasahovania do tohto biotopu bez schválenia zásahov z dôvodov predpokladaných podľa smernice. Rozhodol tak podľa § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. e/ a f/, § 76 ods. 4 O.s.p. s odôvodnením, že sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom navrhovateľ uviedol, že býva v tesnej blízkosti miesta, ktorého sa návrh týka, má právo na priaznivé životné prostredie a ochranu pred poškodzovaním životného prostredia a prírodných zdrojov nad mieru stanovenú predpismi EÚ, resp. Ústavou SR, avšak odporca prostredníctvom organizačnej zložky Lesnej správy Bratislava realizuje ťažbu dreva bukových kyslomilných lesov v oblasti Devínska Kobyla (CHKO Malé Karpaty), časť Dúbravská hlavica, odstraňuje viac ako 90-ročný porast lesa s vysokou spoločenskou hodnotou v blízkosti zástavby mestskej časti Bratislava - Dúbravka, ktorý je určený a dlhodobou využívaný na rekreačné účely a vytvára charakter tejto oblasti. Po výrube ostávajú na pôvodne zalesnených miestach len prázdne stráne po holorube, ktoré nebudú plniť svoj účel ďalších viac ako 50 rokov. Ďalej návrh odôvodnil tým, že územie Devínska Kobyla je osobitne chráneným územím európskeho významu podľa prílohy smernice Rady č. 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (ďalej len „smernica“), ktorá nariaďuje zachovanie a zakazuje poškodzovanie prirodzených biotopov nachádzajúcich sa na chránených územiach, na ktoré sa vzťahuje, a akýkoľvek plán či projekt, ktorý môže ovplyvniť chránenú lokalitu, môže byť podľa čl. 6 ods. 3 až 4 smernice schválený príslušnými vnútroštátnymi orgánmi členského štátu iba v prípade, že neovplyvní nepriaznivo integritu chránenej lokality. Navrhovateľ sa domáha priameho účinku smernice, pretože odporca ako štátny podnik má postavenie štátu, vznikol na základe aktu z verejnej moci a pod jej kontrolou je poverený službami verejného záujmu, a teda z pohľadu teórie smerníc je navrhovateľ voči nemu vo vertikálnom postavení. Ďalej uviedol, že uplynula transpozičná lehota a smernica nie je správne transponovaná, nie je zabezpečená jej plná účinnosť vo vzťahu k uvedeným ustanoveniam a podľa jeho názoru na základe tohto posúdenia je dôvodné sa

dožadovať od odporcu dočasne sa zdržať vytykaného konania, zachovať pokojný stav, kým preskúmaniu oprávnenosti jeho konania nebude vytvorený dostatočný priestor a poukázal na to, že objektívne nie je dostupný žiadny iný právny prostriedok, ktorý by vedel tak rýchlo a efektívne zabrániť rastúcej ujme, ako navrhované predbežné opatrenie. Z predložených listinných dôkazov zistil, že ťažba dreva bola potvrdená Lesnou správou Bratislava, ktorá organizačne patrí pod LESY Slovenskej republiky so sídlom Banská Bystrica, odštepny závod Smolenice a Okresný úrad Bratislava vydal dňa 01.10.2013 rozhodnutie o zmene Programu starostlivosti o lesy pre lesný užívateľský celok LESY SR Bratislava, ktoré sa týkalo aj zmeny v oblasti Devínskej Kobyly; išlo o zmenu predpisov, ktoré boli schválené Krajským lesným úradom v Bratislave č. 236/2006 zo dňa 12.07.2006 na obdobie rokov 2006 - 2015 a oproti pôvodnému predpisu sa zvýšil predpis ťažby v uvedených dielcoch o 724 m³ h.b.k. Zmeny boli schválené z dôvodu uvoľňovania žiaduceho prirodzeného zmladenia pri obnove lesa podľa § 37 ods. 3 písm. a/ vyhl.č. 453/2006 Z.z. a k zmene sa vyjadril aj dotknutý orgán štátnej správy, Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie listom zo dňa 06.11.2013. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť. Namietal, že výrok uznesenia v časti určujúcej jeho povinnosť na zdržanie sa výrubu stromov v osobitnom chránenom území európskeho významu Devínska Kobyla je neurčitý a značne neprimeraný čo do rozsahu povinností, pretože výrokom definované územie má rozlohu 649,26 ha, avšak zásahy podľa schváleného programu starostlivosti o lesy sa vykonávajú len v troch jednotkách priestorového rozdelenia lesa, z čoho je zrejmé, že napadnuté uznesenie bolo vydané bez dôslednejšej analýzy skutkového a aj právneho stavu veci. Uviedol, že opatrenia v lokalite SKÚEV 0280 Devínska Kobyla vykonáva v súlade s platnou právnou úpravou SR, ako aj transponovanou legislatívou EÚ; vykonával menežmentové zásahy podľa schváleného Programu starostlivosti o lesy (ďalej len PSoL) na Lesnom celku Lesy SR Bratislava, schváleného rozhodnutím č. 236/2006 zo dňa 12.07.2006 na obdobie rokov 2006 - 2015 v troch jednotkách priestorového rozdelenia lesa, ktoré špecifikoval v odôvodnení odvolania. Rozhodnutím OÚ-BA-OOP4-2013/18729/3/VZI zo dňa 22.01.2014 bola schválená zmena predpisu PSoL na nový predpis 709 m³. Dôvodom tejto zmeny bolo uvoľnenie žiaduceho prirodzeného zmladenia pri obnove lesa podľa § 37 ods. 3 písm. a/ vyhl.č. 453/2006 Z.z. o hospodárskej úprave lesov a o ochrane lesa. K zmene predpisu PSoL sa podľa § 9 ods. 1 písm. m/ zákona č. 543/2002 Z.z. vyjadril aj Obvodný úrad životného prostredia v Bratislave (jeho prostredníctvom ŠOP SR S CHKO Malé Karpaty), s tým, že nemajú k zmene PSoL výhrady. Ďalej uviedol, že na všetkých vyššie uvedených JPRL platí 2. stupeň ochrany v zmysle § 13 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny a všetky činnosti sa vykonávali v súlade a podľa schváleného Programu starostlivosti o lesy, ktorý je podľa § 54 ods. 4 písm. d/ cit. zákona dokumentáciou ochrany prírody krajiny, ku ktorej sa podľa § 9 ods. 1 písm. m/ vyjadruje záväzne ako dotknutý orgán, orgán ochrany prírody. Dokumentácia ochrany prírody podľa § 54 ods. 1 písm. b/ - d/ cit. zákona okrem iného posudzuje dôsledky zásahov do ekosystémov, ich zložiek a prvkov alebo do biotopov a navrhuje ich optimálne využitie a spôsob ochrany, obsahuje návrh asanačných, rekonštrukčných, regulačných alebo iných zásahov do územia a ďalších preventívnych alebo nápravných opatrení v územnej ochrane, druhovej ochrane a ochrane drevín. Čl. 6 smernice Rady 92/43/EHS bol transponovaný do § 28 zákona o ochrane prírody a podľa § 28 ods. 2 cit. zákona akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so starostlivosťou o územie patriace do európskej sústavy chránených území, navrhované chránené vtáčie územie alebo územie európskeho významu (ďalej len „územie sústavy chránených území“) alebo nie je pre starostlivosť on potrebný, ale ktorý pravdepodobne môže mať samostatne alebo v kombinácii s iným plánom alebo projektom na toto územie významný vplyv, podlieha hodnoteniu jeho vplyvov na takéto územie z hľadiska cieľov jeho ochrany. Ide teda o obsahovo totožnú transpozíciu a v oboch dokumentoch je uvedené, že predmetom posudzovania je plán alebo projekt, ktorý nesúvisí so starostlivosťou o územie patriace do európskej sústavy, tzn., že činnosti vykonávané podľa PSoL nepodliehajú samostatnému posúdeniu, lebo priamo súvisia so starostlivosťou o územie NATURA 2000 a sú pre jeho ďalšiu ochranu podstatné. Ďalej uviedol, že podľa Výnosu MŽP SR č. 3/2004 - 5.1 zo dňa 14. júla 2004, ktorým sa vydáva národný zoznam území európskeho významu na lokalite SKUEVu 0280 Devínska Kobyla platí 2.stupeň a na časti 4.stupeň ochrany prírody a na území, na ktorom platí 4.stupeň ochrany prírody, nevykonáva žiadnu činnosť, ktorá bola predmetom podania navrhovateľa. Subjektívny výklad navrhovateľa o porušení legislatívy EÚ a SR ním a tvrdením, že obnovnou ťažbou dôjde k negatívnemu zásahu do integrity území európskej sústavy, je nesprávny, vychádzajúci z neznalosti problematiky a súvisiacej legislatívy NATURA 2000. Uviedol,

že právo navrhovateľa na životné prostredie nie je starostlivosťou o lesné biotopy nijako ohrozené. Poukázal na to, že zachovalosť lesných biotopov vysoko nad priemer krajín Európskej únie je práve dôsledkom vysokej úrovne lesníctva na Slovensku a navyše prístup pasívnej „starostlivosti“ o územia by viedol ku globálnemu zhoršeniu zdravotného stavu našich lesov. Pri zavedení bezzásahu sa územia samovývojom môžu dostať do stavu (aj klimatickými zmenami), že dôjde k zmene biotopov, ktoré sa SR zaviazala zachovať EÚ na iné biotopy, ktoré netvoria predmet ochrany SKUEV Devínska Kobyla. Poukázal na ust. § 5 ods. 5 cit. zákona, podľa ktorého je užívateľ pozemku povinný zabezpečiť priaznivý stav území NATURA 2000.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení navrhol odvolanie odporcu ako nedôvodné zamietnuť. Nesúhlasil s tvrdením odporcu, že ťažba sa má realizovať v troch priestorových jednotkách rozdelenia lesa, keď z obsahu spisu je zrejmé, že skutočný je zamýšľaný zásah v oveľa väčšom rozsahu. Len podľa poslednej zmeny príslušného PSoL sa má ťažba do roku 2015 realizovať až na ôsmich JPRL daného územia a jej skutočný celkový rozsah čo do objemu je neznámy. Poukázal na to, že právnym základom sporu je čl. 6 ods. 3 smernice Rady č. 92/43/EHS, ktorú však odporca v odvolaní nesprávne citoval, keď použil pojem „starostlivosť“, ktorý je prevzatý z vnútroštátnej legislatívy a nie je totožný s pojmom „správa“ použitým v práve EÚ. Namietal, že právo EÚ neumožňuje svojvoľné, neriadené a subjektívne posudzovanie štátu, či nejaký plán je súčasťou starostlivosti o chránené územie podľa vnútroštátneho práva alebo nie a potrebu posudzovania vplyvov zásahov do chránených území zakotvilo objektívne. Pokiaľ odporca namietal v odvolaní, že napadnutý výrub súvisel so starostlivosťou o chránené územie, kedy sa posudzovanie vplyvov podľa smernice nevyžaduje a zároveň, že posudzovanie vplyvov výrubu podľa smernice vlastne prebehlo, len sa stalo ešte v roku 2006, keď bol schválený platný PSoL pre dané územie, namietal, že je nemožné, aby sa vplyvy výrubu na biotopy v danom území riadne posúdili, lebo až do 14.04.2014 neboli chránené biotopy na danom území ešte ani poriadne zmapované, a ochranné opatrenia podľa čl. 4 až 6 smernice sa vyžadujú len pre lokality, ktoré sú už uvedené na zozname lokalít už vybraných za ÚEV a v tomto prípade sa teda ochranné opatrenia podľa smernice uplatnia od 07.11.2013 a nie je právne významné, či bol výrub posudzovaný v roku 2006. Ďalej uviedol, že nežiada o žiadne radikálne bezzásahové ponechanie predmetného územia, ale poukazuje na to, že zásahy vykonané odporcom mali byť posúdené z hľadiska cieľov ochrany podľa práva EÚ, čo sa nestalo a odporcovi v riadnom posúdení vplyvov ďalšieho zamýšľaného výrubu v danej lokalite podľa smernice nič nebráni, môže sa obrátiť na SOPK SR s príslušnými podkladmi tak, aby proces mohla transparentne kontrolovať aj dotknutá verejnosť vrátane neho.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa nie je vecne správne.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e/, f/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Základnými predpokladmi pre vydanie predbežného opatrenia je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i preukázanie naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahu medzi účastníkmi a to osvedčením bezprostrednosti ohrozenia nároku, resp. existencia súdneho rozhodnutia alebo stav v súdnom konaní, ktorý osvedčuje, že reálne dôjde k vyneseniu rozhodnutia, ktoré môže byť exekučným titulom.

Predbežné opatrenie nie je možné vydať len na základe tvrdení navrhovateľa bez toho, aby boli osvedčené aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožňujú záver o opodstatnenosti návrhu vo veci samej. I keď v konaní o nariadenie predbežného opatrenia súd nevykonáva dokazovanie a účastníci nie sú povinní preukázať svoje tvrdenia spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť ako v konaní vo

veci samej, nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je taký stupeň spoľahlivého osvedčenia základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a na ich základe usudzovať s väčšou mierou pravdepodobnosti na vydanie priaznivého rozhodnutia vo veci samej.

Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov, ktorá je výnimočným opatrením a má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi v prípade, ak bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo navrhovateľa ohrozené, pričom nebezpečenstvo ujmy musí hroziť bezprostredne.

Splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia musí preukázať navrhovateľ a to aj potrebu dočasnej úpravy pomerov, pod ktorou treba rozumieť stav vzťahov medzi účastníkmi, ktorý neznesie odklad. Táto potreba môže byť daná napr. aj samotnou hrozbou násilného realizovania pochybného práva.

Túto potrebu dočasnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia je treba posudzovať vo vzťahu k nároku, ktorý má byť predmetom konania vo veci samej. Povinnosťou navrhovateľa je preto osvedčiť potrebu úpravy takých pomerov účastníkov, ktoré majú bezprostredný vzťah k prejednávanej veci a ktorej konanie si takúto dočasnú úpravu až do právoplatného skončenia konania, najmä z hľadiska nerušeného ďalšieho postupu konania, vyžaduje. Navrhovateľ musí osvedčiť, že nariadením predbežného opatrenia sa dosiahne účel efektívnej ochrany poskytovanej v základnom konaní tak, aby v priebehu ďalšieho konania vo veci samej, nedošlo k zhoršovaniu právneho postavenia navrhovateľa vzhľadom na ním uplatňovaný nárok. Z uvedeného teda vyplýva, že ďalším predpokladom pre vydanie predbežného opatrenia je vecná a obsahová súvislosť navrhovaného predbežného opatrenia so základným konaním vo veci samej.

Z ust. § 80 O.s.p. vyplýva, že návrhom na začatie konania vo veci samej sa možno domáhať najmä, aby sa rozhodlo o osobnom stave; o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva; o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. V návrhu na začatie konania musí navrhovateľ okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 42 ods. 3 a ďalších náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 79 ods. 1 O.s.p. uviesť aj to, čoho sa domáha, tzv. žalobný petit a tento musí byť úplný, určitý a zrozumiteľný. Vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých musí byť vykonané tak presne a jednoznačne, aby po jeho prevzatí do výroku súdneho rozhodnutia mohla byť nariadená a vykonaná exekúcia, pretože súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované, žalobný petit musí svojím rozhodnutím celkom vyčerpať a nesmie ho prekročiť (výnimky z tohto pravidla sú uvedené v § 153 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci sa navrhovateľ v konaní vo veci samej mieni domáhať uloženia povinnosti odporcovi požiadať o posúdenie vplyvov plánovaného výrubu na integritu chráneného biotopu kyslomilné bukové lesy v osobitne chránenom území európskeho významu Devínska Kobyla podľa smernice a zdržať sa akéhokoľvek zasahovania do tohto biotopu bez schválenia zásahu z dôvodov predpokladaných podľa smernice, pričom v odôvodnení návrhu na začatie konania uviedol, že ide o smernicu Rady č. 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov. Ochrana prírodných biotopov je predmetom právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 543/2002 Z.z o ochrane prírody a krajiny, ktorý upravuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, ako aj práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny s cieľom dlhodobo zabezpečiť zachovanie prírodnej rovnováhy a ochranu rozmanitosti podmienok a foriem života, prírodných hodnôt a krás a utvárať podmienky na trvalo udržateľné využívanie prírodných zdrojov a na poskytovanie ekosystémových služieb, berúc do úvahy hospodárske, sociálne a kultúrne potreby, ako aj regionálne a miestne pomery (§ 1 ods. 1 cit. zákona). Ochranou prírody a krajiny sa podľa tohto zákona rozumie starostlivosť štátu, právnických osôb a fyzických osôb o voľne rastúce rastliny, voľne žijúce živočíchy a ich spoločenstvá, prírodné biotopy, ekosystémy, nerasty, skameneliny, geologické a geomorfologické útvary, ako aj starostlivosť o vzhľad a využívanie krajiny. Ochrana prírody a krajiny sa realizuje najmä

obmedzovaním a usmerňovaním zásahov do prírody a krajiny, podporou a spoluprácou s vlastníkmi a užívateľmi pozemkov, ako aj spoluprácou s orgánmi verejnej správy (§ 2 ods. 1 cit. zákona).

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že uvedená právna úprava upravuje spoločenské vzťahy v oblasti verejného (správneho) práva, a teda aj ochrana biotopov, ktorá je súčasťou ochrany prírody a krajiny, jednoznačne patrí do oblasti správneho práva, keď v súvislosti s touto ochranou nevznikajú súkromnoprávne vzťahy, ale verejnoprávne, patriace do oblasti správneho práva.

Ďalej odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi vo vzťahu k nároku, ktorý má byť predmetom konania vo veci samej, keď navrhovateľ neuviedol dostatočne určitý a zrozumiteľný petit návrhu na začatie konania vo veci samej, pretože z jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je zrejmé aké konkrétne povinnosti a komu majú byť uložené výrokom súdneho rozhodnutia a tieto povinnosti nemožno považovať za dostatočne konkretizované uložením len všeobecnej povinnosti odporcovi požiadať o posúdenie vplyv plánovaného výrubu na integritu chráneného biotopu kyslomilné bukové lesy v osobitnom chránenom území európskeho významu Devínska Kobyla podľa smernice a zdržať sa akéhokoľvek zasahovania do tohto biotopu bez schválenia zásahu z dôvodov predpokladaných podľa smernice, keď neuviedol kto má tieto vplyvy posúdiť a podľa akých konkrétnych kritérií; pokiaľ ide o zasahovanie do biotopu, neuviedol konkrétne konanie, ktorým by k zásahu dochádzalo; a taktiež neuviedol kto by mal tento zásah schváliť a z akých konkrétnych dôvodov (v tomto smere nepostačuje len odkaz na smernicu). Navrhovateľ teda nevymedzil práva a povinnosti, uloženia ktorých sa mieni domáhať proti odporcovi v konaní vo veci samej, dostatočne presne a jednoznačne tak, aby mohli byť prevzaté do výroku súdneho rozhodnutia a aby mohla byť v prípade jeho úspechu v konaní vo veci samej nariadená a vykonaná exekúcia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre dočasnú úpravu vzťahov medzi účastníkmi navrhnutým predbežným opatrením postupom podľa § 74 ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľ neosvedčil spôsobom dostatočným pre účely nariadenia predbežného opatrenia nárok, ktorému žiada poskytnúť predbežnú ochranu a ktorý má byť predmetom konania vo veci samej.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil riadnym návrhom podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.